

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.35.028/2023/7.
A tanács tagjai: dr. Márton Gizella a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
dr. Demjén Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: dr. Kelemen Kornél ügyvéd (cím2)
Az alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes képviselője: dr. Czigány Eszter kamarai jogtanácsos
A per tárgya: helyi adó ügyben hozott határozat elleni közigazgatási
per
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes
A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék 2022.
november 28. napján

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.701.482/2021/17. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 6.705 (hatezer-hétszázöt) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 40.000 (negyvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2019. november 5-től a felperes tulajdonában áll a helység1 külterület, szám1 helyrajzi számú, „kivett tanya megjelölésű”, szám2 területű ingatlan. A felperes a tulajdonszerzést követően az önkormányzati adóhatóságnál az építményadó adatbejelentési kötelezettségét önként, majd a felhívásra sem teljesítette.

[2] Nagykőrös Város Önkormányzat Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) ezért adóellenőrzést indított a felperes 2020. évi adókötelezettsége tárgyában, majd belföldi megkeresések, a felperes nyilatkozattételre való felhívását, helyszíni szemle tartását követően a 2020. október 27-én meghozott NK/5772-20/2020. számú határozatával a felperes terhére 268.200 forint építményadó adókülönbötet állapított meg, amelyből 134.100 forintot adóhiánynak minősített, és kötelezte az adókülönbötet, 67.050 forint adóbírság és 3.562 forint késedelmi pótlék megfizetésére, valamint 2021. évtől újabb határozat hozataláig a felperesi ingatlanon található, 298 m² alapterületű, nem lakás céljára szolgáló építmény után az adókötelezettségét évi 268.200 forintban határozta meg.

[3] A fellebbezés alapján eljáró alperes a 2021. március 1. napján kelt PE/040/00139-26/2021. számú határozatával az indokolás módosítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatát a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 11. § (1) bekezdésére, 12. § (1) bekezdésére, 52. § 5., 7., 8., 9., 11. pontjaira, Nagykőrös Város Önkormányzat Képviselő-testületének az építményadóról szóló 3/2010. (I. 29.) ÖT számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) 11. §-ára, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 141. §-ára, 209. § (2) bekezdésére, 215. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Indokolása szerint az Ör. építményadót vezetett be a településen azzal, hogy a magánszemély által lakott lakás mentes az adó alól. A felperes ingatlanán elhelyezkedő épület 298 m² része nem lakás céljára szolgáló lakatosműhely, amely adóköteles vagyontárgy. A felperes tulajdonszerzését követően, a nem lakás céljára szolgáló épületrész 2020. január 1. napjától építményadó köteles vagyontárgy lett. Az építményadó főszabály szerint az adóalany által benyújtott adatbejelentés alapján kerül kivetésre. Adatbejelentés nem teljesítése esetén utólagos adómegállapításra kerül sor, amely adóhatósági ellenőrzést követően hatósági eljárás keretében történik. Az adóhatóság ennek megfelelően járt el, adóellenőrzés eredményeként hozta meg a határozatát. A lakás céljára szolgáló funkcióval beazonosított épületrész vonatkozásában az elsőfokú határozatot nem kívánta megváltoztatni, az erre biztosított adómentességet ezért nem érintette. A nem lakás funkciójú épületrész tekintetében a helyszíni szemle adatait elfogadva az adókötelezettség megállapítását jogszerűnek találta. Rögzítette, hogy az adóbírság és a késedelmi pótlék tekintetében mérséklésre okot adó körülményt nem tárt fel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetlevelében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte arra hivatkozással, hogy a Htv. 13. § h) pontja alapján az érintett épületrész adómentes, mert az állattartáshoz, növénytermesztéshez kapcsolódó célt szolgál. Előadta, hogy az épületrészben a szemle szerint is asztalok, székek, gépek, járművek kerültek elhelyezésre. Az épületrész rendeltetése az, hogy a tanya területén levő mezőgazdasági tevékenység folytatását elősegítse a tevékenység végzéséhez szükséges

szerszámok, gépek használatával, tárolásával, saját célra történő javításával mivel a tanyán növénytermesztést, állattartást végez, melyhez szükségesek felszerelések, gépek.

[5] Az alperes a határozatában foglaltak alapján a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentességre a felperes először csak a keresetlevelében hivatkozott. Az adómentesség kérdésében elsőként az adóhatóság jogosult döntést hozni, arra az adózónak kell, kellett volna hivatkoznia az adóellenőrzés során (kfv.I.35.021/2009/8., Kfv.I.35.152/2018/4.). A felperes is az épületrészre műhelyként hivatkozott a fellebbezésében, keresetlevelében.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[7] A felperes feleségének, továbbá korábbi élettársának meghallgatását, valamint a helyszíni szemlén készített fotók, az ingatlan áramszámláinak értékelését követően megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság nem tárta fel a tényállást, az érintett épületrész lakatosműhely funkciója nem bizonyított, ezáltal megalapozatlan az a határozati megállapítás, hogy az érintett épületrész adótárgy.

[8] Az új eljárásra szóló iránymutatása szerint az elsőfokú adóhatóság köteles ismételt helyszíni szemlét lefolytatni, azt teljeskörűen fényképekkel is dokumentálni, és tisztázni a tényállást abban a tekintetben, hogy a tárgyi ingatlanon folyik-e állattartás, növénytermesztés, mezőgazdasági tevékenység és milyen mértékben. Tisztázni köteles azt is, hogy a tárgyi épület mely része szolgál lakóingatlanként és a fennmaradó (298 m² alapterületű) rész mennyiben szolgál egyáltalán műhelyként, alkalmas-e lakatosmunkára.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] Az alperes a jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében annak hatályon kívül helyezését és a határozata helybenhagyását – azaz a kereset elutasítását – kérte.

[10] Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében, 17. cikk (3) bekezdésében és 28. cikkében, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésében, 4. § (1) bekezdésében, (3) bekezdés a) pontjában, 78. § (4) bekezdésében és 85. § (2) bekezdésében, a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköeiről szóló 1991. évi XX. törvény (a továbbiakban: Hatásköri törvény) 140. § (2) - (3) bekezdéseiben, a Htv. 9. §-ában, 11. § (1) és (3) bekezdéseiben, 13. § h) pontjában és 52. § 5., 8. és 11. pontjaiban, az Art. 7. § 1. pontjában, 46. § (1) bekezdésében, 47. § (1)-(2) bekezdéseiben, 48. § (1) bekezdésében, 141. § (2), (4)-(8) bekezdéseiben és 2. számú melléklete II. pontjának A4) alpontjában, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 8. § (1) bekezdésében, 58. § (2) bekezdésében, 97. § (1)-(2) bekezdéseiben és 98. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakkal és a Kúria közzétett gyakorlatával.

[11] Előadta, hogy az adózónak a Htv. vagy helyi önkormányzati adórendelet szerinti adómentesség iránti igényét az adókimutatás alapjául szolgáló adatbejelentésben kell érvényesítenie. Amennyiben az önkormányzati adóhatóság adóellenőrzést folytat, úgy annak során szintén az adózó köteles az Air. 98. § (3) bekezdése alapján az adómentességre, adókedvezményre való jogosultságát okirattal vagy más megfelelő módon bizonyítani [Kúria Kfv.I.35.021/2009/8., Kfv.V.35.544/2013/6., Kfv.I.35.152/2018/4., Kfv.I.35.195/2020/9., Kfv.I.35.197/2020/9., Kfv.I.35.262/2020/7., Kfv.I.35.155/2012/3.] A felperes a Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentességi okra elsőként a keresetlevelében hivatkozott, az elsőfokú adóhatósági eljárás során nyilatkozatot az adókötelezettségével, illetve adómentességével kapcsolatban egyáltalán nem tett, az ellenőrzési jegyzőkönyvre sem terjesztett elő észrevételt. A korábbi bírói gyakorlat, valamint a Kp. 85. § (2) bekezdésének értelmezésére kialakult bírói gyakorlat szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja [Kfv.III.27.338/1997. (KGD1998.314.), Kfv.II.37.720/2011/6., Kfv.III.37.854/2009. (KGD2012. 62.), Kfv.IV.37.829/2009/4., Kfv.I.25.255/1993. (KGD1994. 88.), Kfv.II.37.161/2020/12., Kfv.VII.38.014/2020/6., Kfv.VII.40.243/2020/4., Kfv.I.35.080/2019/8. (EBH2019. K.21.)] Mivel a felperes az adóhatóság előtt adómentességre nem hivatkozott, ezért adómentességére való jogosultságának kérdése nem képezi a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat meghozatalakor fennálló tényállás részét, ebből következően a jogerős ítélet indokolásával ellentétben – egyfelől nem jelentheti a határozatban rögzített tényállás tisztázatlanságát, másfelől nem szolgálhat az elsőfokú határozatot hatályában fenntartó (helybenhagyó) másodfokú döntés megsemmisítésének és új elsőfokú adóhatósági eljárás lefolytatása elrendelésének alapjául.

[12] A felperes Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentesség körében előterjesztett bizonyítási indítványainak teljesítését az elsőfokú bíróságnak a Kp. 78. § (4) bekezdése és az Air. 98. § (3) bekezdésének együttes alkalmazásával el kellett volna utasítania, mert nem állapítható meg, hogy az adómentességre a felperes az adóhatósági eljárásban önhibáján kívüli okból nem hivatkozott [Kfv.IV.37.669/2009. (KGD2011. 28.), Kfv.I.35.206/2015/4. (KGD2016. 44.), Kfv.IV.37.409/2019/5., Kfv.IV.37.844/2019/5., Kfv.VI.35.006/2022/5., Kfv.IV.37.844/2019/5.].

[13] A Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentesség megállapításához a feltételek együttes fennállása szükséges [Kfv.I.35.410/2002. (EBH2004. 1071.)], azonban a tanúk vallomásai alapján sem igazolt az ingatlanon lévő épület rendeltetésszerű mezőgazdasági használata [Kfv.I.35.093/2019/7. (BH2020. 126.)]. A tanya ipari, kereskedelmi tevékenységet is jelenthet, így a Htv. 13. § h) pontjának alkalmazása szempontjából a pontos funkció ingatlan-nyilvántartási feltüntetettsége is szükséges [Kfv.I.35.041/2014. (BH2015. 83.)].

[14] Részletes jogszabályi levezetéssel vitatta továbbá az elsőfokú bíróság megállapítását, mely szerint nem tisztázott az érintett épületrész adótárgyi minősége [Htv. 11. § (1) bekezdés, 15. § 52. § 5., 8., 9., 11. pont]. Az adótárgyi minőség szempontjából irreleváns, hogy az épület egésze vagy valamely része miként (lakatosműhelyként vagy lakrészként) funkcionált. A helyszíni szemle jegyzőkönyve fényképfelvételekkel alátámasztva tartalmazza azokat a tényeket, amelyek alapján az adótárgyi minőség megállapítást nyert. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az adótárgy jogszabályi tényállásának elemeit, és figyelmen kívül hagyta a Htv. 11. § (3) bekezdésében foglaltakat, mely szerint az adókötelezettség az építmény valamennyi helyiségére kiterjed, annak rendeltetésétől, illetőleg hasznosításától függetlenül [Kfv.I.35.108/2018/10. (EBH2019. K.14.), Köf.5.034/2017/5., Kfv.I.35.540/2016/7.]. Az Ör. értelmében a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület(rész)ek vonatkozásában azonos adómértéket ír elő, kizárólag a magánszemély lakhatását szolgáló lakás mentes az adó alól. Az elsőfokú bíróság új eljárásra szóló utasításában foglalt, 2023. év során megtartandó

helyszíni szemlén a 2020. év rekonstruálása nem kivitelezhető, így nem járulhat hozzá a tényállás tisztázásához, ezért sürgősen is [Kfv.V.35.662/2011. (KGD2013. 64.)].

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[17] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak, felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni [Kp. 115. § (1) bekezdés, 117. § (1) bekezdés], annak kötelező tartalmi eleme a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni a felülvizsgálati határidőn túl nem lehet [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése]. A Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül, [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[18] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a felperes sem önként, sem az adóhatóság felhívására nem tett az ingatlanáról építményadó adatbejelentést. Az ellenőrzés elrendelését követően az elsőfokú adóhatóság által küldött végzésben foglaltakat, amelyben az adómentességi okokról való nyilatkozattételre is felhívták, válasz nélkül hagyta. A helyszíni szemle kitűzött időpontját az elsőfokú adóhatóság a felperes kérelmére módosította, azonban azon nem jelent meg. Az ellenőrzési jegyzőkönyvre észrevételt nem tett, az elsőfokú határozat ellen előterjesztett fellebbezésében is csupán arra hivatkozott, hogy saját célra szokott lakatosmunkákat végezni, ipari tevékenységet a műhelyben nem folytat. Az első tárgyaláson a keresetlevelének az illetékjogszabályokra vonatkozó részét nem tartotta fenn, és az így módosított keresetében kizárólag azon az alapon támadta az alperesi határozatot, hogy az érintett épületrész mezőgazdasági rendeltetésére tekintettel a Htv. 13. § h) pontja alapján mentesség illeti meg az építményadó megfizetése alól, mert a lakatosműhelynek nevezett helyiségeket a mezőgazdasági tevékenysége folytatásához használja. Állította, hogy az épületrészben talált gépek, szerszámok a mezőgazdasági tevékenysége végzéshez szükséges gépek, felszerelések saját célra történő javítását szolgálják. Keresetében bizonyítási indítványként csupán a közigazgatási eljárás iratainak beszerzését kérte. A per első tárgyalásán sérelmezte továbbá a tényállástisztázási kötelezettség megsértését, előadta, hogy nem földműves, azonban aranykalászos gazda képesítéssel rendelkezik, ezt azonban nem igazolta. Kérte a tanúk meghallgatását, bizonyítékként az ingatlan áramszámláit, és az

elsőfokú adóhatóságnak küldött elektronikus levelét mutatta be. A felperes a tanúk meghallgatását követően további bizonyítási indítvánnyal nem élt, ítélet meghozatalát kérte.

[19] Tényszerűen tehát az állapítható meg, hogy a felperes a keresetlevele előterjesztéséig nem adta elő, hogy az érintett építményt rendeltetésszerűen állattartási, növénytermesztési tevékenységéhez kapcsolódóan használja.

[20] Az alperes megalapozottan hivatkozott a Kúria egységes joggyakorlatára a perben előterjeszthető új tényekre vonatkozó Kp. 78. § (4) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban. Az adópereket illetően az alperes által megjelölt eseti döntéseken túl a Kúria utal arra, hogy már a Kfv.I.35.533/2019/7. számú határozatának [33] bekezdésében rögzítette, hogy „(...) az adóigazgatási eljárásra vonatkozó együttműködési kötelezettséget az Air. 98. §-a szabályozza, melynek értelmében az adózónak az ellenőrzési eljárás során az adózásával összefüggő adatait, iratait felhívásra az adóhatóság rendelkezésére kell bocsátania, azok megismerhetőségét a hatóság számára biztosítania kell. Az Air. 124. § (3) bekezdése kimondja, hogy a fellebbezésben és a fellebbezés alapján indult eljárásban - semmisségi okon kívül - nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékra hivatkozni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt, azonban a bizonyítékot az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, a tényre nem hivatkozott. A közigazgatási perre irányadó Kp. 78. § (3) bekezdés értelmében bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátására legkésőbb az első tárgyaláson volt lehetőség, (4) bekezdés szerint a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.” A Kúria a Kfv.I.35.615/2019/9. számú végzésében pedig rámutatott, hogy „[32] A Kp. 78. § (4) bekezdése azért szabályozza így a bizonyíték értékelést, mert a közigazgatási per nem újabb hatósági ügyintézési szint, ezért a közigazgatási szerv által a megelőző eljárásban elfogadott tényállás tekintetében csak korlátozottan van helye új bizonyítékokra hivatkozásnak.” A Kfv.I.35.656/2019/10. számú eseti döntésben azt a Kúria azt hangsúlyozta, hogy a közigazgatási perben a bíróságnak a felperes által a Kp. 78. § (4) bekezdésének megfelelően előadott tényeket kell ütköztetnie a közigazgatási határozattal és az irányadó jogszabályokkal. Az alperes arra is helytállóan hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján kell, hogy vizsgálja.

[21] Mindennek következtében, amennyiben a felperes keresetében a közigazgatási eljárásban nem állított tényre hivatkozik, a bíróságnak elsőként azt kell vizsgálnia, hogy fennáll-e ezen új tény vonatkozásában a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt korlát.

[22] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak megállapítását, hogy a felperes az érintett építményrész adómentességét illetően sem önkéntes adatszolgáltatással, sem az elsőfokú adóhatóság kifejezett felhívására nem nyilatkozott, tehát nem állíthatta, hogy az építményrészt rendeltetésszerűen állattartási, növénytermesztési tevékenységéhez kapcsolódóan használja. Az elsőfokú bíróság továbbá nem folytatta le a Kp. 78. § (4) bekezdése által kötelezően előírt vizsgálatot, a jogerős ítélet nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy fennáll-e az adómentesség, illetve az azt megalapozó tények perbeli érvényesíthetőségének azon feltétele, hogy az ingatlan felperesi állítás szerinti tulajdonságait az adóhatóság a felperes azokra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azokat önhibáján kívül nem ismerte, illetve azokra önhibáján kívül nem hivatkozott.

[23] A Kúria ezért megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alkalmazandó eljárási jogszabály ügy érdemére kiható megsértésével semmisítette meg az alperes határozatát az elsőfokú hatóság határozatára kiterjedő hatállyal, és kötelezte az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására. A Kúria ennek folytán a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[24] A felperes keresetében hivatkozott új tények érvényesíthetősége előfeltétele a felülvizsgálati kérelemben megjelölt további jogkérdések érdemi vizsgálatának. A felülvizsgálati eljárásban is érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség elve, így a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálata során a Kúria a per elsődlegesen eldöntendő jogkérdésén túl nem terjeszkedhet. Ennek következtében a Kúria a Kp. 78. § (4) bekezdése és 85. § (2) bekezdése megsértésének megállapításán kívül az ügy jelen állásában az alperes által előadott további jogszabálysértések érdemi vizsgálatát nem végezhetette el.

[25] Az eredményes új eljárás érdekében azonban rámutat, hogy a Kp. 85. § (1) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. Ezen szabály értelmében – ilyen tartalmú kereseti hivatkozás hiányában – az elsőfokú bíróság nem állapíthatta meg jogszerűen, hogy a perbeli épületrész nem adótárgy. Az adótárgyi minőség [Htv. 11-11/A. §] és az adótárgy adómentessége [13-13/A. §] eltérő jogi fogalmak, miként arra az alperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott. Az új eljárás során tehát a vizsgálat, illetve a bizonyítás nem irányulhat az adótárgyi minősítés cáfolatára.

[26] Az elsőfokú bíróság az új eljárás során azt köteles vizsgálni, hogy a Htv. 13. § h) pontjára hivatkozással a keresetlevélben előterjesztett adómentességi igény a Kp. 78. § (4) bekezdésében szereplő korlátokra tekintettel a perben érvényesíthető-e. Ennek keretében vizsgálnia kell, hogy megállapítható-e, hogy az adómentességet megalapozó tényeket az adóhatóság a felperes azokra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, vagy azokat a felperes önhibáján kívül nem ismerte, illetve azokra önhibáján kívül nem hivatkozott. Amennyiben az új tények előterjesztésének eljárásjogi feltételei hiányoznak, a keresetet az alperesi határozat meghozatalakor fennállt tények alapján kell elbírálni.

[27] Az új tények érvényesíthetősége esetén az elsőfokú bíróság köteles a Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentességi feltételek érdemi vizsgálatára, és a bizonyítékok értékelése alapján döntése meghozatalára.

A döntés elvi tartalma

[28] *Az elsőként a közigazgatási perben hivatkozott építményadó mentességi ok tekintetében a Kp. 78. § (4) bekezdés értelmében a bíróságnak vizsgálnia kell az új tény perbeli érvényesíthetőségének eljárásjogi feltételeit.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati eljárást a Kfv.2. számú végzésben foglaltak alapján a megváltozott elnevezésű alperessel szemben folytatta le.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] A Kúria a felek felülvizsgálati perköltségét a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felperes perköltségének összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg, az alperesi képviselő költségét az általa kifejtett jogi tevékenységének magas színvonalára tekintettel a rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján megemelt összegben határozta meg.

[32] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 11.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

dr. Demjén Péter s.k.
s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő